

Na broj: K-64/2026-7
Zagreb, 07.07.2026.g.

OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU

Z A G R E B

Turinina 3

Protiv presude broj gornji od 11. Svibnja 2026.g., privatni tužitelj ALAN HABERLE iz Zagreba, kojeg zastupa punomoćnik Mario Poljak, odvjetnik iz Zagreba, Trg bana J. Jelačića 15, izjavljuje slijedeću;

Ž A L B U

Pobijanim presudom broj gornji od 11. Svibnja 2026.g., naslovni sud je temeljem odredbe čl. 453 st. 1 ZKP-a, okr. Božicu Šegon, iz Zagreba, Matije Jandrića 58A, oslobodio optužbe, da bi dana 13.9.2024. godine u 8,30 i 8,40 sati u Zagrebu na adresi Turinina 3, u zgradi Općinskog suda u Novom Zagrebu, u stvarnoj namjeri da uvrijedi i omalovaži oštećenog Alana Haberlea na raspravi pred sudom javno iznosila da je on "duševni bolesnik" čime je uvreda postala dostupna većem broju osoba, d a k l e , pred više osoba u namjeri da uvrijedi drugoga izrekla uvredu, pa da bi time počinila kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvredom iz članka 147-. stavak 1. i 2. KZ/11,

a privatnom tužitelju Alanu Haberle naloženo je da je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka...

1. Privatni tužitelj Alen Habrle tereti okrivljenicu Božicu Šegon da je počinila kazneno djelo protiv časti i ugleda - uvredom iz članka 147 stavak 1. i 2. KZ/11, a koje je djelo činjenično opisano u privatnoj tužbi od 16. prosinca 2024.

2. Uvodno je za navesti da je u povodu podnesene privatne tužbe, nakon provedenog postupka, ovaj sud već donio presudu 5. rujna 2025. poslovni broj K672/2024-13, no ta je presuda ukinuta rješenjem Županijskog suda u Puli poslovni broj Kž-546/2025-5 od 3. veljače 2026. te je predmet vraćen sudu na ponovno odlučivanje. Stoga je pred ovim sudom, u ponovljenom postupku, provedena javna rasprava na kojoj se o osnovanosti optužbe izjasnila okrivljenica te je proveden dokazni postupak.

3. Upitana kakav stav zauzima prema optužbi okrivljenica je odgovorila da se ne smatra krivom za kazneno djelo koje joj se privatnom tužbom stavlja na teret.

U obrazloženju pobijane presude, sud navodi da je u dokaznom postupku sud je u svojstvu svjedoka dopunski ispitao privatnog tužitelja Alena Habrlea te je pročitao i pregledao zapisnik od 13. rujna 2024., izreku presude P-454/2024-63 od 16. prosinca 2025., uz suglasnost stranaka pročitao je iskaz privatnog tužitelja Alana Haberlea u svojstvu svjedoka (list 16-17 spisa), iskaz svjedokinje Branke Ivanović (list 23 spisa), izvadak iz kaznene evidencije za okrivljenicu (list 55 spisa) i izvadak iz prekršajne evidencije za okrivljenicu (list 56 spisa) dok je na kraju dokaznog postupka ispitao okrivljenu Božicu Šegon.

Sud nadalje navodi da vezano na sve prethodno navedeno, a imajući u vidu izjavu okrivljenice iznesenu na pripremnom ročištu u predmetu P-454/2024 od 13. rujna 2024., kao i sadržaj dokumentacije koju je okrivljena kao opunomoćenica tuženice tada predala u spis predmeta P-454/2024, i predložila pročitati, po stavu ovog suda, predstavljaju činjenične tvrdnje. Međutim da bi se radilo kaznenom djelu klevete potrebno je da je činjenična tvrdnja neistinita i da može naštetiti časti i ugledu privatnog tužitelja kao i da da je okrivljenica znala da je činjenična tvrdnja neistinita.

U konkretnom slučaju, radi o opravdanim razlozima zbog kojih je okrivljenica Božica Šegon povjerovala u navode svoje stranke Branke Ivanović odnosno u istinitost isprava koje je predala sudu, a posljedično tom i u istinitost tvrdnji koje je iznijela na pripremnom ročištu 13. rujna 2024., kao i da iznesene tvrdnje nije izrekla sa namjerom da naštetiti časti i ugledu privatnog tužitelja. Iz navedenog slijedi da je u postupanju okrivljenice izostao subjektivni element odnosno namjera klevetanja privatnog tužitelja, ali i, ono što je za ovaj predmet još i važnije, namjera vrijeđanja privatnog tužitelja.

No, čak i da nije tako odnosno sve i da se prihvati da su se u ponašanju okrivljene stekla obilježja kaznenog djela klevete (a što nije) ovaj sud nije ovlašten blaže kazneno djelo, što je konkretno uvreda pravno označiti težim odnosno klevetom niti okrivljenu suditi za teže kazneno djelo od onog koje joj privatni tužitelj privatnom tužbom stavlja na teret.

Slijedom navedenog, a kako sud ne nalazi da bi u ponašanju okrivljene bili ostvareni svi objektivni i subjektivni elementi kaznenog djela uvrede iz članka 147. stavak 1. KZ/11, kako se to okrivljenoj privatnom tužbom stavlja na teret to je primjenom odredbe članka 453. točka 1. ZKP/08, valjalo okrivljenu osloboditi od optužbe te presuditi kao u izreci.

Postavlja se pitanje da li presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj: K-27/93 od 10. Svibnja 1994.g., kojom je osuđen privatni tužitelj Alan Haberle i u kojem kaznenom postupku mu je ustanovljena trajna duševna bolest, može nakon više od 30 godina, predstavljati validnu ocijenu duševnog stanja privatnog tužitelja, ili tu istu presudu koristi svjedokinja Branka Ivanović (polusestra privatnog tužitelja Alana Haberle), u pravosudnom obračunu sa privatnim tužiteljem, stvarajući namjerno tako negativnu sliku o privatnom tužitelju, koja ionako ne mora biti uopće valjana i dokazana bez validne procijene duševnog stanja privatnog tužitelja u sadašnjoj životnoj dobi i to od strane liječničkog tima psihijatra i psihologa.

Okrivljena Božica Šegon, kao odvjetnica koja zastupa svjedokinju Branku Ivanović, u postupku protiv privatnog tužitelja, P-454/2024, lakonski je uzela kaznenu presudu koju je predala u parnični spis kao dokaz, a zapravo taj isti dokaz aposlutno ništa ne dokazuje u odnosu na psihičko stanje privatnog tužitelja u parničnom postupku koji je pokrenut 2024.g., već jedino predstavlja nekakvu iskrivljenu sliku koju upravo žele tako prikazati Branka Ivanović i okr. Božica Šegon. Naime činjenice koje su “utvrđene” u kaznenom postupku protiv privatnog tužitelja, uopće ne moraju biti relevantne nakon proteka više od 30 godina, i na takvim činjenicama ne može se stvarati negativna i pogrešna slika o privatnom tužitelju u sudskim postupcima koji se odvijaju između Branke Ivanović i privatnog tužitelja.

Dakle okr. Božica Šegon, iznoseći tvrdnju da je privatni tužitelj “duševni bolesnik”, nije poštovala dostojanstvo privatnog tužitelja Alana Haberle, pa iako je privatnom tužitelju “ustanovljena” trajna duševna bolest u navedenom kaznenom postupku, prije više od 30 godina, to je odredbom čl. 7 st. 1 Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, određeno da se dostojanstvo osobe s duševnim smetnjama mora štititi i poštovati u svim okolnostima. Također u st. 2 istoga članka i istoga zakona, određeno je da osoba s duševnim smetnjama ima pravo na zaštitu od svih oblika iskorištavanja, zlostavljanja te nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. Pošto okr. Božica Šegon često koristi negativne tvrdnje za oštćenog Alana Haberle, i to ponavlja u svakom mogućem postupku, to je očito da okrivljena Božica Šegon, nastoji stvoriti što negativniju sliku o Alanu Haberle, no koji je pravi uzriok takvog negativnog ponašanje okr. Božice Šegon prema Alanu Haberle, zapravo ostaje neodgovoreno pitanje, pa stoga sud smatra da uvažavajući sve prethodno navedeno ocjena je ovog suda da je izraz koji se inkriminira okrivljenici upotrijebljen u obrani nekog prava odnosno zbog drugih opravdanih razloga što dovodi do primjene odredbe članka 148a. ZKP/08 kojom je propisano da nema kaznenog djela iz članka 147. ovoga Zakona ako je počinitelj njegova obilježja ostvario u znanstvenom, stručnom, književnom, umjetničkom djelu ili javnoj informaciji, u obavljanju dužnosti propisane zakonom, političke ili druge javne ili društvene djelatnosti, u novinarskom poslu ili obrani nekog prava, a to je učinio u javnom interesu ili zbog drugih opravdanih razloga.

No problem se javlja što ovakvo uzastopno uvredljivo ponašanje okr. Božice Šegon prema Alanu Haberle, pričinjava istome kardiološke srčane smetnje i stres, što ukazuje da je ovakvo ponašanje okr. Božice Šegon,

usmjereno da psihički destabilizira Alana Haberle, kako bi ostvarila prednost u parničnim postupcima koje vodi u ime svoje stranke, a protiv Alana Haberle.

Da li se u ovom slučaju u postupanju okr. Božice Šegon, kada je iznijela tvrdnju da je privatni tužitelj “duševni bolesnik”, zapravo radi o povredi odredbe čl. 7 st. 1 i 2 Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, pa je takvo ponašanje okrivljene dovelo do ponižavajućeg postupanja prema privatnom tužitelju Alanu Haberle, ili se zapravo radi o neistinitom iznošenju činjenica i tvrdnji, za koje postoji pretpostavka da je okr. Božica Šegon i znala, obzirom da se radi o nekakvoj kvalifikaciji duševnog stanja privatnog tužitelja od prije više od 30 godina.

Sud smatra da je okrivljena sve to učinila je, po stavu ovog suda, ne s ciljem da naškodi časti i ugledu privatnog tužitelja već u obrani i zaštiti prava svoje stranke. Zaštita prava stranke prema Zakonu o odvjetništvu u Republici Hrvatskoj temelji se na načelima neovisnosti, samostalnosti, povjerljivosti i savjesnosti u pružanju pravne pomoći i odvjetništvo je stoga organizirano kao služba koja osigurava zaštitu prava i pravnih interesa fizičkih i pravnih osoba. Imajući u vidu sam sadržaj zapisnika od 13. rujna 2024. iz kojeg nije vidljiva ijedna okolnost koja bi upućivala da se radilo o ponašanju okrivljenice koje je imalo za cilj samo škoditi nečijoj časti i ugledu konkretno časti u ugledu privatnog tužitelja to je ocjena suda da u postupanju okrivljenice nema elemenata kaznenog djela jer postoje razlozi za isključenje protupravnosti. No ponovno se postavlja pitanje, da li ovakvo uvredljivo ponašanje okrivljene prema Alanu Haberle, predstavlja prekoračenje odvjetničkog postupanja u obrani i zaštiti prava svoje stranke, te postaje navika okrivljene koje izlazi iz okvira profesionalnog ponašanja i postupanja.

Da bi se privatnog tužitelja okarakteriziralo kao osobu sa duševnim smetnjama, tada je nužno da se takvo stanje utvrdi na temelju valjane dijagnoze sudskih vještaka psihijatra i psihologa, i to u sadašnjoj životnoj dobi privatnog tužitelja, a ne na temelju “nekakve dijagnoze” od prije više od 30 godina. Sa dokazima u današnje vrijeme, da bi privatni tužitelj bio “osoba sa duševnim smetnjama”, “duševni bolesnik”, niti Branka Ivanović, a niti okr. Božica Šegon, ne raspolažu. Korištenje nekakve negativne slike na temelju presude od prije više od 30 godina protiv privatnog tužitelja Alana Haberle, predstavlja zapravo manipulaciju u sudskom postupku, u kojem protiv privatnog tužitelja sudjeluje Branka Ivanović, a kao punomoćnica ju zastupa okr. Božica Šegon, pa stoga i iz ponašanja okr. Božice Šegon proizlazi moguće počinjenje kaznenog djela uvrede prema privatnom tužitelju Alanu Haberle.

Smatramo da u ovom kaznenom postupku činjenično stanje ponovno nije točno niti potpuno uvrđeno, a počinjena je i bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz čl. 468 st. 1 t. 11 ZKP-a, jer presuda ima nedostaka zbog kojih se ne može ispitati, pa stoga,

na temelju iznijetog predlažemo da;

Županijski sud ukine pobijanu presudu broj: K-64/2026-7 od 11. Svibnja 2026.g., i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Za Alana Haberle:
ODVJETNIK MARIO POLJAK
10000 Zagreb, Trg bana J. Jelačića 15